

Publicerad 2009-03-12 17:12 av Junitvillingen

En man, en gitarr och en sång

En ensam man
en gitarr och en pall
hans spruckna röst
når publiken
den darrar lätt
och hans sång griper tag
när han sjunger om
att bli sviken

Han sjunger om
hjärtats djupa sorg
om smärta svår
om sin längtan
han leker fram
vackra toner som
kanske lindrar ett uns
av all trängtan

Med klarblå blick
drömmer han sig bort
till en strand
i ett land långt i söder
på vida hav
har han seglat fram
för att glömma
hjärtat som blöder

Men man kan inte fly
från det hjärta man bär
vad som än händer
så han sitter kvar
sjunger ut sin sorg
hur han kämpar förtvivlat
finns bara ett val
men dock inga svar

Sången klingar ut
det blir plötsligt tyst
kvällen har lidit

mot sitt slut

Men i varje själ

har det lämnats spår

av nåt som

ingen upplevt förut...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten